

॥२५॥२६॥अचेतसा अज्ञानेनयसरं देवं न विदुः अतो मूढास्मः ॥२७॥२८॥२९॥३०॥ देहकृतयज्ञादिः देहभूत देहपोषकोऽनादिः देही जीवः देह भूकृदेहसहर्ता प्राणो विंग शरीरं तस्यानादित्वेपितत्कृतं तदा विर्भावनिमित्तत्वं दृष्टिमुष्टिन्यायेन मुख्यं वा ज्ञेयं ॥३१॥३२॥३३॥ अष्टाभिः भृशं बुध्निवायु श्चोमसूर्य चंद्रयनमानारब्धाभिः ॥३४॥३५॥ अयमिति सत्यं अयमिवाश्वेदोक्तं कर्मफलं स्वर्गः सतां ऊर्ध्वरे तसां परं स्वर्गोकादुपरिमहर्लोकादि अपवर्गः क्रममुक्तिस्थलं ब्रह्मलोकं मुक्तानां विदेहारब्धानां योगिविचोर्षणां केवल्यं मुख्यामुक्तिः ॥३६॥ गुहायां शास्त्रे गोपितः तत्र हेतुमाह देवेति उक्तोपि स

यच्चैतत्परमं ब्रह्म यच्च तत्परमं पदं ॥ यागतिः सांख्ययोगानां स भवान्नात्र संशयः ॥२५॥ नूनमद्य कृतार्थाः स्म नूनं प्राप्ताः सतां गतिं ॥ यां गतिं प्रार्थयंतीह ज्ञाननिर्मलबुद्धयः ॥२६॥ अहो मूढाः स्मस्मिन् चिरमिमं कालमचेतसा ॥ यन्न विदुः परं देवं शाश्वतं ये विदुर्बुधाः ॥२७॥ सेयमासादिता साक्षात्त्वद्वक्तिर्जन्मभिर्मया ॥ भक्तानुग्रहकृद्देवो यं ज्ञात्वा मृतमश्नुते ॥२८॥ देवास्तरमुनीनां तु यच्च गुह्यं सनातनं ॥ गुहायां निहितं ब्रह्म दुर्विज्ञेयं मुनेरपि ॥२९॥ स एष भगवान् देवः सर्वकृत् सर्वतो मुखः ॥ सर्वात्मा सर्वदर्शी च सर्वगः सर्ववेदिता ॥३०॥ देहभूद्देहभूद्देही देहभूद्देहिनां गतिः ॥ प्राणकृत् प्राणभृत् प्राणी प्राणदः प्राणिनां गतिः ॥३१॥ अध्यात्मगतिरिष्टानां ध्यायिनामा सर्वेदिनां ॥ अपुनर्भवकामानां यागतिः सोयमीश्वरः ॥३२॥ अयं च सर्वभूतानां शक्राशक्रभगतिप्रदः ॥ अयं च जन्ममरणविदध्यात्सर्वजंतुषु ॥ अयं संसिद्धिकामानां यागतिः सोयमीश्वरः ॥३३॥ भूराद्यान् सर्वभूतान्नुत्पाद्य स दिवौ कसः ॥ दधाति देवस्तनुभिरष्टाभिर्यो विभर्ति च ॥३४॥ अतः प्रवर्तते सर्वमस्मिन् सर्वं प्रतिष्ठितं ॥ अस्मिंश्च प्रलयं याति अयमेकः सनातनः ॥३५॥ अयं स सत्यकामानां सत्यलोकः परं सतां ॥ अपवर्गश्च मुक्तानां केवल्यं चात्मवेदिनां ॥३६॥ अयं ब्रह्मादिभिः सिद्धैर्गुहायां गोपितः प्रभूः ॥ देवास्तरमनुष्याणामप्रकाशो भवेदिति ॥३७॥ तं त्वां देवास्तरनरास्तत्वेन न विदुर्भवं ॥ मोहिताः खल्वनेनैव हृदि स्थेनाप्रकाशिना ॥३८॥ ये चैनं प्रतिपद्यंते भक्तियोगेन भाविताः ॥ तेषामेवात्मनात्मानं दर्शयत्येष हृच्छयः ॥३९॥ यं ज्ञात्वा न पुनर्जन्ममरणं चापि विद्यते ॥ यं विदित्वा परं वेद्यं वेदितव्यं न विद्यते ॥४०॥

खज्ञेयो मा भूदिति भ्रंशेनरेण निरूपितः ब्रह्मद्यैर्मंत्रव्याख्यातुभिः तथा हि च चारिष्टी गति मंत्रोयास्केन यज्ञपरतयापतं जलिनाशब्दपरतया गीतमेतत्तलस्थेश्वरपरतया च व्याख्यातः वस्तुतस्तु ध्यात्मपरोस्तीति स्पष्टं ॥३७॥ अनेन अहंकारेण अप्रकाशिना जडेन जडानुत्तरूपस्याप्यस्य चित्सद्रूपेण त्वेव प्रकाराः सत्ता च भवतीति भावः तथा च मंत्रवर्णः अयं रोचयदरुचोरुचानोऽयं वासयद्भूतेन पूर्वीरिति अयं रोचयत्प्रकाशयति अरुचः अप्रकाशाच्च अहंकारादीन् रुचानः त्वयैव प्रकाशमानः अयं आत्मा पूर्वीः अहमादिसृज्यानि विविशेषतः पृथक् विविक्ततया क्रतेन स्वसत्ताया वासयत् आच्छादयति अनृतानप्येतान् स्वसत्तयैव सत्तावतः करोति रज्ज्करिचसर्पा इति मंत्रपदानामर्थः ॥३८॥३९॥४०॥